

Una pintada d'un grup que s'autodenomina FLN diu «Tejero libertad». Un jove ens aclareix que igual pinten FLN que ELP que qualsevol altra cosa. Ran la platja s'alcen uns *xiringuitos* concorreguts al capvespre. Hi veiem de tot: cristians, musulmans i aquells que no saps distingir si són una cosa o una altra. També hebreus i hindús, les altres dues comunitats de la ciutat que prefereixen mantenir-se lluny del problema. En la discoteca Lo Güeno, la de moda a Melilla, pràcticament no hi ha ningú que ens sembli àrab. Això sí, moltes xiques amb uniforme de discoteca i molts xics amb aparença de soldats o policies. Allà dins tot sembla distint.

La frontera més clara de Melilla, tanmateix, comença en el mercat municipal. D'allí per amunt s'estén el barri del Polígono. I al final del carrer de García Cabrelles hi ha el soc.

Indistingible dels tòpics socs àrabs. Cridòria, algaravia, calor, olors intenses, colorit... i inscripcions bilingües. Els bars no es diuen així, sinó cafetins. Pertot es beu te, s'encaixa la mà amb suavitat i sense sacsejar-la i es veuen dones tapades fins als peus. La música ambiental canvia i els edificis, que s'assemblen molt més als de la veïna Nador que no als del centre de la ciutat, quatre passes més enrere. Sobre la porta de la mesquita, una bandera espanyola. En aquesta és on s'instal·laren la majoria de taules durant la votació paral·lela del passat 21 de juny. La propaganda del Partit dels Demòcrates Melillencs és l'única que s'hi pot veure. Tret d'un llunàtic cartell del PSOE local que reclama la solidaritat amb Xile.

I a l'entrada del Polígono una botiga, El León de Oro, que és l'ofici i la casa de **Juan Diez de la Cortina**, dirigent d'APROME (Associació Pro-Melilla) i del Partit Nacionalista Espanyol de Melilla, considerat per la premsa com ultradretà. Per la premsa, però no per ell: «Jo no sóc ultra res. Jo el que sóc és un espanyol que veu com el Marroc està apoderant-se per vies subtils de la meua ciutat i com el govern no fa res per impedir-ho.» Segons Cortina, «Melilla no aguanta ni cinc nacionalitats més. Perquè arribarà el dia que tindrem un alcalde moro al pas que anem». Un dia que, per a ells, significarà el final: «Ens canviaran el Corpus Christi pel Ramadan, ens obligaran a alterar els nostres costums.» Segurament és el més desesperançat de tots, ja que el seu partit pretén una llei que compense amb casa i treball a la península ca-

da melillenc. Repeteix cinc o sis vegades la frase «Ens veurem al port de Màlaga o Almeria, ja ho veuràs». Abans, però, encara els queda un últim recurs, que és acudir en manifestació davant la Comandància Militar, a reclamar que salve l'espanyolitat de Melilla.

Aquesta sensació de pessimisme, de fatalitat, l'hem escoltada els dies que hem estat a la ciutat africana pertot arreu. A la Pena Taurina el cambrer, sota una fotografia de Paquirri, es passà una mà pel coll mentre afirma-

va: «Si vénen 7.500 carnets, s'ha acabat».

Si arriben 7.500 carnets, hi haurà 7.500 nous espanyols musulmans a Melilla. El Marroc està molt prop, certament. Però també la ceguesa dels melillencs, que no han de vendre ametles o cupons pels carrers. Que no han de llavar els cotxes ni netejar les sabates. Els melillencs, diguem-ne, europeus, per fer cas del geogràficament despistat senyal que l'ajuntament ha instal·lat en totes les entrades de la «plaça de sobirania». □

AOMAR DUDÚ, LÍDER MUSULMÀ

«A Melilla hi ha milers de Dudús»

Aomar Dudú, el «líder carismàtic», per a alguns amb admiració i per a uns altres amb sorna. Al seu parer, la situació a Melilla és inaguantable. Els Dudús, com ell, en són allí milers.

Vicent Partal

Ell és el líder indiscutit dels musulmans de Melilla. I el culpable de tots els mals, segons els espanyols de la ciutat. Economista —és l'únic musulmà amb títol universitari de Melilla—, és el fundador de l'Associació Terra Òmnium i del Partit dels Demòcrates de Melilla. Aomar Mohamedi Dudú va ser expulsat del PSOE als deu dies d'haver publicat en un periòdic de Madrid un article denunciant la discriminació dels musulmans en la seua ciutat. És casat, té dues filles i treballava a l'ajuntament, d'on fou acomiadat quan començà

l'afer sobre la Llei d'Estrangeria. Ara, l'Audiència Territorial l'ha reintegrat al seu lloc, però el jutge de la ciutat i l'ajuntament no se'n volen asabentar.

—*Vosté acaba de tornar de Madrid i sembla que, després de les converses amb el ministre de l'Interior i amb els senyors Fraga i Múgica, la situació sembla haver-se calmat ¿creu que és així?*

—Hi ha un fet important, que és que ara ja som moltes les parts que estem d'acord. Només queda un sector extremista que s'oposa al diàleg, però estic segur que tant nosaltres com el govern de la nació farem tots els possibles perquè no es trenque. Melilla

«Espanyols i estrangers»

Els tres parlamentaris que les urnes van triar en les darreres eleccions a Melilla són de Coalición Popular. El PSOE ha perdut part de la seua força. Per a ells, el problema de la ciutat no és de cristians contra musulmans, sinó d'espanyols i estrangers.

Vicent Partal

José Luis Sánchez Usero i Jorge Hernández Molla són dos dels tres parlamentaris electes —tots ells de la Coalición Popular— per Melilla. Ells han estat sovint al davant de les mobilitzacions en favor de la Llei d'estrengeria.

—A Melilla sorprén veure la impressió de pessimisme respecte al futur que tenen els ciutadans. Semblen convençuts que l'abandó de la ciutat és inevitable...

que estan creant un clima per tal d'afavorir que anem abandonant la ciutat i, potser, que algun dia es duga a cap una marroquinització sense traumes.

—La política de concessió del DNI a la població musulmana, vostés la interpreten com a incorrecta.

—Naturalment. Perquè desestabilitzarà el caràcter d'aquesta ciutat. Tots els musulmans que hi viuen tenen un origen marroquí i un fort sentiment religiós. El seu cap religiós és Hassan II. ¿Cal més explicacions?

deixarà de tenir en els musulmans uns ciutadans de segona.

—Insistentment, des dels sectors cristians, es nega que hi haja discriminació envers els musulmans.

—¡I a Sud-àfrica li negaran que són racistes! Però pregunte's què fan els musulmans a Melilla i veurà si hi ha o no racisme. Som el quaranta per cent de la població, descomptant militars i funcionaris. No hi ha cap metge musulmà, no hi ha cap advocat musulmà, als serveis públics no treballen musulmans, als bancs no hi ha musulmans. Només hi ha un musulmà que treballa en una agència de viatges i un altre que ho fa al MOPU, com a contractat laboral. En canvi, tots els enllustradors de sabates som musulmans, tots els que renten cotxes som musulmans, la majoria de les criades de casa ho són, els treballadors de la construcció...

—Els cristians sempre poden dir-li que també n'hi ha dels seus en aquests treballs.

—A Melilla, no. I en qualsevol cas, serien una excepció, només.

—El gran tema que sempre s'invoça també és el del Marroc, les seues reivindicacions sobre Melilla.

—Sí, però nosaltres ho hem dit sempre molt clar. Anem per un problema poblacional, no de territori. Nosaltres volem resoldre els greus problemes de la nostra gent. Si després es planteja decidir si volem seguir lligats a Espanya o no, és un tema en què no vull entrar ara, perquè no m'interessa. Però crec que seria absurd lluitar ara per la ciutadania espanyola i lluitar després per la ciutadania del Marroc. Ens seria més fàcil —si volguéssim ser marroquins— lluitar directament per això. Tindriem un suport internacional clar i seria una lluita d'alliberament, que pren una força immensa sempre.

—Però, ¿no creu que el fet que el Marroc reivindique periòdicament Ceuta i Melilla contribueix a crear aquest clima de crispació?

—No ho sé, però, en tot cas, és un problema del Marroc.

—La violència ha estat a punt d'esclatar aquests dies a Melilla. ¿És aquesta ciutat un polvorí?

—Hem passat per moments horrosos i fins ara hem pogut controlar els nostres i frenar la radicalització. Si la violència va a més, això serà impossible ja, i la situació no tindrà retorn.

—Diuen que és vosté el culpable de la situació...

—Són molt ignorants. A Melilla hi ha milers de Dudús resoltos a acabar amb la injustícia. Jo en sóc un més. □

J. S. Usero i J. Hernández: «Ací no hi ha racisme».

—I és lògic això. Perquè des que ha aparegut Aomar Dudú se li està permetent tot. Que insulte les autoritats, que insulte el poble, que es burle de la Constitució convocant eleccions paral·leles, que cride a la desobediència civil. Aomar imposa condicions a Madrid i es compleixen. Aomar anuncia l'elaboració d'un cens del seu col·lectiu fet per musulmans. El faran. Una inspecció per part del poder judicial. La faran. El trasllat de la plantilla policial de la ciutat. Ja està fet. Es protegeix una manifestació de musulmans al matí i se'n reprimeix una d'espanyols a la vesprada. ¿Què volen que pensem? Fa la impressió

El fet que hagen estat triats com a parlamentaris els representants de la Coalición Popular, creuen que farà canviar en alguna cosa la situació?

—En el fet que el govern de la nació podrà tenir una millor informació sobre el conflicte. Fins ara només la tenia a través dels antics parlamentaris seus, a través del delegat del govern, que ha donat una imatge tercermundista de la ciutat, i a través de Dudú. Ara podrem explicar-li que ací no hi ha racisme i que la qüestió no és de musulmans contra cristians, sinó d'espanyols contra estrangers. Això, si tenen la voluntat d'escoltar-nos, clar. □